

განგება

წმიდათა ასი ათასთა მოწამეთა,
ხუარაზმელთაგან ტფილისს წამებულთა
თუესა ოქტომბრის 31-სა

დიდ მწუხრსა ზედა

ვკვალობთ ნეტარ-არს კაცსა, I აღსავალსა.

უფალო ღალად-ვყავსა ზედა, დასდებელი

მუხლი 8. კმაჲ 5.

წმიდათა მოწამეთა.

ჴ, მრავალ-სახელოვანო მოწამენო, რაჟამს ბრძანებულისაებრ ჰყუეს ყოველი მტარვალთა და მოჰყვანდეს მამანი დედათა თანა და აიძულებდეს ესრეთ ყოფად, გარნა უძრავლესთა ქრისტესთვის ჰყრობილთა საკურველი სიმკნწ აჩუენეთ და შეურაცხებაჲ წმიდათა ხატთაჲ, და შჯულისა დატევებაჲ არა თავს-იდეთ, არამედ კადნიერებითა და ახოვნებით აღიარეთ ქრისტე ღმერთი და თავისუფლებისა და პატივისა წილ გვრგვნი მარტვლობისაჲ მიიღეთ.

ჴ, სანატრელი ყოფაჲ თქუენი გონიერი, რამეთუ შინებასა და ლიქნასა მძლავრთასა არა უარჰყავით თქუენ ქრისტე, შემოქმედი ჩუენი და უფალი, არამედ მოყუასი მოყუასსა განადლიერებით მეტყუელნი: „დავითმინით ერთ-გზის საშინელი სიკუდილი და მოვიდოთ მაცხოვრისა ჩუენისა იესუ ქრისტესთანა უკუდავებაჲ დაუსრულებელი“, რომლისათვისცა ვიქადით კრებული ესე ღმრთივშეკრებული და ქსენებასა თქუენსა პატივის-ესცემთ ყოვლად-ქებულად მკმობელნი.

ჴ, კეთილმსახურებისა სიმკნითა დიდებულნო, ქრისტესთვის ჰყრობილთა მათგან არცა ერთისა ჰასაკისა აღსავალსა ქუეშე იყვენით, არამედ რომელიმე თქუეგანნი ყრმაჲ, რომელიმე ჴაბუკ, რომელიმე მკცოვან, რომელიმე ბერ, და რომელიმე უხუცეს, გარნა ყოველნი მიიწიენით ერთობითა სარწმუნოებისაჲთა სრულად საზომად ჰასაკისა სრულებასა მის ქრისტესისა, რომლისათვისცა გიგალობთ ერთობასა შეერთებულსა სულისა მიერ წმიდისა.

ჴ, მრავალ-ბევრთაგან შეკრებულნო, თანა-მოწამე იქმენით და თანა-ზიარნი ურთიერთარს და ერთობით მიზუედით ასპარეზსა ვნებისასა, არა ყოველნი მამაკაც, არამედ რომელიმე დედაკაც, გარნა ერთ ქრისტე იესუმს მიერ, რამეთუ ქრისტეს მიერ ნათელდებულთა და ქრისტე შემოსილთა შორის არა არს რჩევაჲ მამა-კაცისაჲ და არცა დედა-კაცისაჲ, რომლისათვის ერთობით იქებით ეკლესიასა შინა.

ჴ, უძლეველითა ღუაწლითა ბრწყინვალენო, რომელთა უძლურებაჲ დედობრივი განიოტეთ და ღუაწლსა მამაკაცებრ ახოვნად შეკადრნეთ, აწ დაშრიტეთ ერსა ჩუენსა ზედა აღძრულნი უკეთურთა ზრახვანი და დედანი და დანი ჩუენნი, ხატნი და ბეჭედნი მამულისა ყოფისანი, იქსენით ვნებათაგან ყოვლად წარმწყმედელთა და ურცხვინოებისაგან დაიფარეთ, რათა ქრისტეს სიყუარულითა და შიშითა, ჩუეულებისაებრ მამულისა სლვისა, ქსენებასა თქუენსა აღიდებდენ და კურთხეულითა ენითა ქართულითა დაუცხრომელად გნატრიდენ.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

რომელთა მრავალ-სახენი ტანჯვანი მოითმინეთ და კეთილად სრულ-ჰყავთ სრბაჲ თქუენი, მარტვლნო, და ესრეთ გვრგვნი ძლევისაჲ დაუჭნობელი მოიხუენით, აწ მოუვლინეთ რისხვაჲ ღმრთისაჲ ჩუენზედ აღძრულთა მათ უშჯულოთა მტერთა ჩუენთა, უფლისა განმარისხებელთა და მშუდობაჲ და წყალობაჲ თქუენი აღურაცხელი მოჰმადლეთ სჯულდებულსა ერსა, მართლმადიდებელსა და მართლადმსაარებელსა, ქსენებისა თქუენისა კეთილად აღმასრულებელთა და სურვილით პატივის-მცემელთა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ვინ არა გნატრიდეს შენ ყოვლადწმიდაო ქალწულო, ვინ არა უგალობდეს უხრწნელსა შობასა შენსა, რამეთუ რომელი იგი უჟამოდ მამისაგან გამობრწყინდა, ძმ მხოლოდმობილი, იგივე შენგან უბიწოხსა გამოვიდა გამოუთქმელად კორცშესხმული, ღმერთი იყო ბუნებით და ჩუენთვის კაც-იქმნა წყალობით. არა ორებად პირთასა

განიკუეთა, არამედ ორითა ბუნებითა შეურევნელად საცნაურ-იქმნა. მას ევედრე, პატიოსანო და ყოვლადსანატრელო, ცხორებისათვის სულთა ჩუენთასა.

**შესვლად. წარდგომა დღისა
საწინაწარმეტყველონი;**

საკითხავი წმიდათა მოწამეთა 3. წერილ-არს სექტემბრის 13-ს

1. წინაღწარმეტყველება ისაიასი საკითხავი. თავი 43. (ამას იტყვს უფალი: ყოველნი წარმართნი შეკრბეს ერთბამად...)

2. სიბრძნისაგან სოლომონისა საკითხავი. (მართალთა სულნი ხელთა შინა ღმრთისათა...)

3. სიბრძნისაგან სოლომონისა საკითხავი (მართალნი საუკუნოდ ცხოვნდეს. და უფლისა მიერ...)

**ლიტსა ზედა დასდებელი ტაძრისა,
ესრეთ მოწამეთა**

არა ერთისა წესისა ქუეშე პყრობითა შეცულ იყვენით, ღუაწლისა-მძღენო, არამედ რომელნიმე თქუენგანნი ეპისკოპოს, რომელნიმე მღდელ, რომელნიმე დიაკონ და მსახურ ეკლესიისა, რომელნიმე მონაზონ და მოწესე, და რომელნიმე მსაჯულ და განმსჯელ ერისა, რომელნიმე მკედართა შორის უპირატეს და რომელნიმე მკედარ, გარნა ყოველნი შემწირველნი თავთა თუსთა საკურთხეველსა ზედა ვნებისასა, ქრისტეს ღმრთისა მიმართ, რომლისათუსცა კრძალვით შეუვრდებით პატიოსანსა ხატსა თქუენსა და

რაჟამს უგუნურნი ქრისტეს მბრძოლნი, ურიდად შეგერინეს, ვითარცა კრავთა, და ერთი ერთსა უსწრობდეს, რომელნიმე მახვლითა გცემდეს, რომელნიმე ჰოროლითა და ისრითა შეგჩხუბდეს და კორცთა თქუენტა უწყალოდა დასჭრიდეს, და რომელნიმე დანებითა განაპებდეს და ქუეშე ხიდისასა, მტკუარსა შინა ჩაჰყრიდეს, მაშინ სრული-იქმნა წამება თქუენნი და გვრგუნსა დაუჭნობელსა მიემთხვეით, ხოლო აწ ცოდვათა მოტევებად და კეთილი ცხორება ითხოვეთ ჩუენთუს, რათა სიხარულითა გულისაათა განატრიდეთ.

ძლევით გვრგუნოსანო მარტულნო, რაჟამს თავნი თქუენნი წარკვეთილნი ხიდსა მას ზედა ჰგორვიდიან და სიმეწამულს სისხლისა თქუენისა, გარემოთა მათ ალაგთა მეტეხისათა შეამკობდა, სადაცა დათხეულ იყო სისხლი თქუენნი ყოვლად-წმიდა, მაშინ სულნი თქუენნი, განწმედილნი კელთა შინა ზეციერისა მამათ-მთავრისა ერთობით აღვიდოდა.

მეწამულად სისხლითა პორფიროვან ქმნილნო, ოდეს დაჰფლნეს ლახვართაგან დაპებულნი წმიდანი გუამნი თქუენნი სიღრმესა მდინარისასა, მახლობლად მისა, სადა იგი დაწვეს კორცნი იგი წმიდისა დიდებულისა მოწამისა ჰაბოხსნი, მიერიტგან ურიცხუთა ჭირთა თფილისელთასა მრავალ-გზის დამკსნელ იქმენით, რომლისათუსცა გევედრებით, მარტულნო, ქრისტეს მიმართ მეოხ-გუეყვენით, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშულობად და დიდი წყალობად.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

დაღათუ იყვენით თქუენ მართლისა სარწმუნოებისა აღმსაარებლნი, გარნა არა ყოველნი ქართველნი, არამედ რომელნიმე უცხონი, უცხოთა შჯულითა მოსრულნი და ქრისტეს, ჭემმარიტისა ღმრთისა შემმეცნებლნი, და სანატრელთა მათ მოწამეთა: შუშანიკისა, რაჟდენისა და ჰაბოხსა მიბამვითა, მისთუს თავისა შემწირველნი, რომლისათუს ერნი საქართველომსანი ტაძრად თქუენდა მოვისწრაფვით და გაქებთ შემოკრებულნი ყოველნი.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

გიხაროდენ, ქალწულო, ღრუბელო და ეტლო სიტყვსაო, გიხაროდენ, უზესთაეს გონებისა და გარეგან საზღუარისა, წმიდაო ღმრთისა საყოფელო, გიხაროდენ, უქორწინებელო სულითა ზესთა ღმრთითასა მიდგომილო, გიხაროდენ, თუნიერ თესლისა მშობელო, და თუნიერ ხრწნილებისა მაწოვნებელო, გიხაროდენ, მარადის ქალწულო, კურთხეულო.

სტიქარონსა ზედა დასდებელი. კმაჲ

ჟ, ყოვლად პატიოსანო მოწამენო, მეცა ურცხვენელად წარმადგინე წინაშე საყდარსა ქრისტესსა, სადა გზრგზნოსანი დამკვდრებულ ხაროთ თქუენ, რაათა ვპოოთ განსუენებაჲ და შუებაჲ წარუვალი შემსხმელთა თქუენტა და კსენებისა თქუენისა კეთილად აღმასრულებელთა.

მუხლი. პატიოსან არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მისთა.

ლუაწლით შემოსილნო მოწამენო ათნო ბევრნო, მარადის უფლისა მვედრებელნო, აწ მომწყდართა თქუენტა თანა ევედრენით ქრისტესა ღმერთსა, რაათა განაბნიოს მტერნი ჩუენნი ურიცხვი, და შეგკვრიბოს განბნეული ერი ქართველთაჲ.

მუხლი. ნეტარ-არს კაცი, რომელსა ემინის უფლისა, მცნებათა შინა მისთა ინებს ფრიად.

მოწამეთა პატიოსანი საკსენებელი მოიწია დღეს, მხიარულმყოფელი მარტულთმოყუარეთა ქართველთა, რაათა მოვილოთ კურნებაჲ, რამეთუ ამათ ღმრთისა მიერ მოიღეს მადლი სულისა წმიდისა კურნებად სულთა ჩუენთა.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

კეთილად განშუენდების დღეს ქუეყანაჲ ჩუენი და ერი ქართველთაჲ განსცხრების, ვითარცა გზრგზნითა შექკული თქუენ მიერ, ჟ, მრავალ-სახელოვანო მოწამენო, ხოლო დღესასწაულიცა კსენების თქუენისაჲ ბრწყინვალედ განათლდების.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

უსძლოო ქალწულო, რომელმან ღმერთი მუცლად-იღე გამოუთქმელად, დედაო ღმრთისა მადლისაო, ვედრებაჲ მონათა შენთაჲ შეიწირე, ყოვლადუბიწო, რომელი მისცემ ყოველთა შენდობასა ცოდვათასა, ჩუენიცა ვედრებაჲ შეიწირე და გვთხოვე ჩუენ დიდი წყალობაჲ.

კურთხევასა ზედა პურისასა,

ტროპარი I

ლუაწლით შემოსილნო მოწამენო ათნო ბევრნო, ევედრენით ყოვლად სახიერსა ღმერთსა, რაათა მოჰმადლოს ქართველთა სარწმუნოებაჲ თქუენებრი, და დაიფაროს ქუეყანაჲ ივერიისა წვალებისაგან და სჯულისაგან უცხოჲსა, ხოლო მკვდრნი ტფილისისანი ყოვლისაგან ძვირისხილვისა.

ტროპარი II

თქუენზედა მოწვენადთა განსაცდელთა ვინმე-უძლოა, ათბევრობაო გუნდო მარტულთაო, რამეთუ ყვირილთა და ვაებათა საზარელთა კმათაგან იძრვოდა ყოველი, ხოლო თქუენ ბრძანებაჲ უმჯულოთაჲ არა ისმინნეთ, და ხატნი პატიოსანნი არა დათრგუნნეთ, არამედ თაენი თჳსნი დადეთ ქრისტესთჳს. მსხუერპლი ეგე სათნო იყო ღმერთმან და დაგადგათ ნათელი, ამისთჳს კსენებაჲ თქუენი ქებით აღესრულების.

ღმრთისმშობელო ქალწულო 1-გზის.

ცისკრად. ღმერთი უფალსა ზედა

ტროპარი I – დიდება; ტროპარი II – აწდა

ღმრთისმშობლისა

შემდგომად I ფსალმუნებისა, წარდგომა.

შევერბეთ სარწმუნოებით, დღესასწაულის მოყუარენო ქართველნო, და დაღად-ვჰყოთ ყოველთა აღტყუელვითა ხელთაჲთა წინა მდებარესა ამას დღესასწაულსა ათთა ბევრთა მოწამეთასა, რაათა ზეცისა მხედრობათა თანა ვიხარებდეთ.

2-გზის

დიდებაჲ... აწდა...

განეცხადების საიდუმლოჲ საუკუნითგან დაფარული მთავარანგელოზს, მითხრობად ძრწოლით ქალწულისა მიმართ, ხოლო იგი ახარებს კურთხეულსა დედათა შორის, რომლისა-თანა ვკმობდეთ: გიხაროდენ, მიმადლებულო, უფალი შენ თანა.

შემდგომად II ფსალმუნებისა, წარდგომა.

რომელნი დაგკლნეს უწყალოდ მახვილითა, ვითარცა ცხოვარნი, რომელთამე გიგმირეს მუცელსა, რომელნიმე შუა განგკუეთეს, და რომელნიმეს გიხეთქეს თავსა და ესრეთ აღგასრულნეს, ვითარცა ჰეროდემ ჩრვლნი უმანკონი და ვითარცა ზაქარია უბრალოდ დაკლული. ამისთვისა შემოკრებულნი ესე პატივს-გცემთ თქუენ და გაქებთ ყოველნი მორწმუნენი.

2-გზის

დიდებაჲ... აწდა...

ყოველთა შემოქმედი ღმერთი და დამბადებელი, ყოვლადუბიწო, წმიდაო, საღმრთოჲსა სულისა მიერ მუცლად იღე და უხრწნელად ჰშევე, რომლისათვისცა გადიდებთ შენ და გიგალობთ, ქალწულო, ვითარცა ყოველთა მეუფისა პალატსა და სოფლისა შემწესა.

შემდგომად სადიდებელისა წარდგომა.

აწ მოგვეფინეთ მაღლი ლოცვისა თქუენისაჲ, ათნო-ბევრო, და ნუ განგვწირავთ მოქენეთა თქუენტა, არამედ ითხოვეთ ქრისტმსაგან, შემწენო განუყოფელნო და უძლეველნო, რაჲთა დაამკუნეს მტერნი ჩუენნი ცბიერნი და ძლევაჲ მოსცეს შულად ღმრთისა გამორჩეულსა ერსა ჩუენსა, ქრისტმს სისხლითა მოსციდულთა და განთავისუფლებულთა, და ერად საზებუროდ აღნიშნულთა და აღწერილთა.

2-გზის

დიდებაჲ... აწდა...

თანა დაუსაბამოჲ სიტყუაჲ მაჲისაჲ, შენგან მიიღებს დასაბამსა ბუნებისა ჩუენისაჲ, ღმრთისმშობელო, და უჟამო შემოვალს ჟამსა შინა და სიტყუაჲ განზრქებოდის, ხოლო ძმ ღმრთისაჲ ძედ შენდა იწოდების. ეჰა, მიუწვთომელი ესე საიდუმლოჲ, იესუ ქრისტე გუშინ და დღეს, და იგი თავადი არს უკუნისამდე.

აღსავალი, ანტიფონი 1. კჲაჲ 4

სიყრმით ჩემითგან ფრიად მბრძვანან მე არაწმიდანი ვნებანი, ამისთვის გვევდრები: შემწე-მეყავ და მიკსენ სახიერ.

რომელთა გბულთ სიონი, სირცხვლეულ-იქმნენით უფლისა მიერ, და ვითარცა განკმული თივაჲ შეგჭამნესთ გვენიამან.

დიდებაჲ... აწდა...

სულისა მიერ წმიდისა ყოველი სული ცკოველ-იქმნების და სიწმიდით ამაღლდების და განჰბრწყინდების სამებისა მიერ ერთ-არსებისა, ღმრთივშუენიერად და საიდუმლოდ.

აღსავალი I, მეოთხეს ხმისა;

წარდგომაჲ, კჲაჲ 7

პატიოსან-არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მისთა.

მუხლი. რაჲ მივაგო უფალსა ყოვლისავეთვს, რომელი ესე მომაგო მე.

ყოველი სული... სახარება მათესი, თავი 10. მუხლი 16. (რქუა უფალმან თვსთა მოწაფეთა, აჰა მე მივაგლინებ თქუენ...) დასასრული, მუხლი 23-მდე. (სრულიად იგი ცხონდეს..)

შემდგომად 50-ე ფსალმუნისა გერი.

მღვდარე მწყემსად მოგივიებთ თქუენ, ყოვლად წმინდანო, ათბევრობაო გუნდო მარტურთაო, საღმრთოო შეკრებულეზაო, რამეთუ მტერთა ძურის ზრახვასა ადვილად განდევნით, და ეკლესიასა მოსცემთ მშულობასა, ღუაწლისა მძლენო, ამისთვის ჩუენ ყოველნი დღესასწაულსა ამას თქუენსა დღესასწაულობად შეკრებილნი დაუცხრომელად გნატრით.

კანონი ღმრთისმშობლისა. მუხლი 6
კანონი წმიდათა მოწამეთა, მუხლი 8. კმაე 1

გალობა 1, უგალობდითსა, კმაე 1 გუერდი

ძლისპირი: ეტლთა სიმრავლს მკედრებითურთ ზღუასა მეწამულსა სიღრმესა შთაითხინეს სიმტკიცითა მკლავისაათა ქრისტეს მიერ და იკსნეს ისრაელნი, და ძლევისა გალობასა ახლად იტყოდეს.

წმიდანი ათნო-ბევრნი მოწამენო, ევედრეთ ღმერთსა ჩუენთვის.

სამებისა ნათლითა განათლდით, ყოვლად ქებულნი, და ანგელოზთა წესთა თანა აღირაცხეთ, რომელთა თანა იხარებთ და განსცხრებით მარადის, ათნო-ბევრნი მოწამენო, და საკურველთმოქმედებითა ცხადად ჰკურნებთ.

წმიდანი ათნო-ბევრნი მოწამენო, ევედრეთ...

ჰ მოწამენო დიდნო, ღუაწლით შემოსილნი, სურვილით მგალობელნი თქუენნი გუკსენით ცოდვათაგან ბოროტთა და უძლურებათაგან და განსაცდელთა, რაათა ღირს ვიქმნეთ ცათა სასუფეველსა.

წმიდანი ათნო-ბევრნი მოწამენო, ევედრეთ...

რომელნი ერთსა უფალსა ეზიარებით, და ერთი სარწმუნობა განუგმობელად დაიცევით, და ერთი ნათლისღება, და შულება ღმრთისა არა მონა ჰყვენით, აწ კარნი წყალობისანი განგვიხვენით ლოცვითა თქუენითა, გევედრებით.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

მეოხნო მვედრებელთა და მადიდებელთა თქუენთაო, ქრისტეს სარწმუნობისათუც წამებულნი, პატიოსანნი მოწამენო ათნო ბევრნი, მეოხებითა თქუენითა დაგუფარეთ მორწმუნენი.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

გუნდმან წინამწარმეტყუელთამან წინათ მოგასწავა შენ მთად საღმრთოდ და კარად განუვლელად, ამისთუცა გევედრებით: კარნი სინანულისანი საღმრთონი განგუხუენ ჩუენ, ქალწულო.

გალობა 3, განძლიერდასა

ძლისპირი: რომელმან დააფუძნე ქუეყანა წყალთა ზედა და მიეც ნაყოფიერება ყოლადვე, კლდესა ზედა, ქრისტე, მცნებათა შენთასა შეუძრავსა დაამტკიცე ეკლესია შენი, მხოლოო სახიერ და კაცთ-მოყუარე.

წმიდანი ათნო-ბევრნი მოწამენო, ევედრეთ...

გუამისა მიერ დაბარვითა გუამითთა მათ წყლულებათა მკსნელისა ჩუენისათა ეზიარეთ, ახოვანნი, ჯუარითა ჭურვილნი მკედარნი ქრისტესნი, და შარავანდელი სიკეთისა და გურგუნი სიმართლისა მართლისა მისგან მსაჯულისა მიიღეთ.

წმიდანი ათნო-ბევრნი მოწამენო, ევედრეთ...

არად შერაცხეთ თქუენ გულის-წყრომა ჯალალედინისა, რომელი გაიძულებდათ შეურაცხებასა წმიდათა ხატთასა, არამედ კრძალვით თაყუანის-ეცით, მოწამენო, ბრწყინვალესა ხატთა ქრისტეს მეუფისასა და ყოვლადწმიდისა მშობელისა მისისასა.

წმიდანი ათნო-ბევრნი მოწამენო, ევედრეთ...

არა აღირჩიეთ თქუენ, მარტულნი შეუნიერნი, წუთ ჟამისა ამის პატივი, არცა უარყავ სახელი ქრისტესი, რომლისათუცა იწამეცა და დასდევ სული თქუენი მისთუც, ხოლო აწ ქართველთა ერთა ჰფარავთ და იქსნით მარადის.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

თქუენ ქრისტესთუც ვნებითა და სიკუდილითა, შეჰმუსრეთ თავი იგი ამპარტავანისა გუელისა, რომლისათუცა ენასა ჩუენსა უძლურად მეტყუელსა მოეცით ძალი, რაათა შეგითხზნათ საგალობელი ესე დიდებისა და ძლევისა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

მარჯუენით ქრისტეს მდგომარემან, ვითარცა დედოფალმან შემოსილმან, ღმრთივსახარულევანო, სამოსლითა ოქროვანითა, სუფევად ზეციერი გუთხოვე ჩუენ, მეოხებითა შენითა, ქალწულო, ყოვლადწმიდაო.

წარდგომა, კმა 4

ღუაწლი კეთილი მოიღუაწეთ სარწმუნოებითა, პატიოსანო მოწამენო მრავალ-ბევრთაგან შეკრებულნო, და მძლავრთა უღმრთოებანი ამხილეთ, მკნენო, ვინაჲცა გურგუნი სიმართლისაჲ ღირსად მიიღეთ და მსხუერპლად სათნოდ ღმრთისა შეიწირეთ, წმიდითა მეოხებითა თქუენითა მიანიჭებთ ყოველთა ცოდვათა შენდობასა.

დიდებაჲ... აწღა...

აჰა, ესერა ზეცისა დიდებასა დაემკვდრენით თქუენ და მოგეცათ სუფევად სამარადისოჲ და ზიარებითა საღმრთოჲთა განღმრთობილ ხართ, ათნო ბევრნი მოწამენო, მოგუკსენენით აწ მგალობელნი თქუენნი და კსენებისა თქუენისა მაღიდებელნი.

გალობაჲ 4, უფალო მესმასა

ძლისპირი: ესმა მოსლვაჲ შენი დიდებული, დაუკურდა ამბაკუმს, ქრისტე, და შიშით დაღაღებდა: გამოხუედ მაცხოვრად ერისა შენისა და კსნად ცხებულთა შენთა.

წმიდანო ათნო-ბევრნო მოწამენო, ევედრეთ...

სამებისა ტრფიალთა საღმრთოთა მოწამეთა, რიცხვით ათთა ბევრთა, ქებით შეგამკობთ მორწმუნენი და ყოვლითურთ თავსა ჩუენსა შევედრებთ საღმრთოსა საფარველსა თქუენსა.

წმიდანო ათნო-ბევრნო მოწამენო, ევედრეთ...

განაქარვეთ თქუენ ყოველნივე მტერისა სიბორგილენი, ღუაწლისა მძლენო, და ბრძოლანი მისნი ფიცხელნი, რამეთუ გაქუნდათ ღმრთისა მიერ უძლეველი ძალი.

წმიდანო ათნო-ბევრნო მოწამენო, ევედრეთ...

აწ წინაშე საყდართა გუნდსა თანა მოწამეთასა მდგომარენი ხართ, მარტუზნო, სავსენი საღმრთოჲთა სრულებითა გურგუნთაჲთა და დაუცხრომელად მეოხ-ხართ ჩუენ ყოველთათჳს.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

მარადის უფლისა მეედრებელნო, აწ მომწყდართა თქუენთა თანა ევედრეთ ქრისტესა ღმერთსა, რაჲთა განაბნიოს მტერნი ჩუენნი ურიცხვი და შეგკკრიბოს განბნეული ერი ქართველთა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

შემეწიე მე, წმიდაო ღმრთისმშობელო, გემოვნებითა მიერ კორციელთა მარადის დანთქმულსა, რომელი ესე ვკუნესი მარადლე მღებარე ცხედარსა ზედა მოწყინებისასა.

გალობაჲ 5, ღამითგანსა

ძლისპირი: რომელმან შეიმოსე ნათელი სამოსლად, შენდა მოვილტი, შენ გიღაღადებ: განანათლე სული ჩემი დაბნელებული, ვითარცა ხარ მხოლოჲ, მრავალმოწყალე.

წმიდანო ათნო-ბევრნო მოწამენო, ევედრეთ ღმერთსა ჩუენთვის.

ვითარცა ვარსკულაჲნი ყოვლად ბრწყინვალენი აღმობრწყინდით თქუენ, ყოვლად ქებულნო, და უღმრთოებისა ბნელსა იოტებთ მორწმუნეთაგან და ვნებათა აღმურსა განაბნევთ მაღლითა.

წმიდანო ათნო-ბევრნო მოწამენო, ევედრეთ...

ვითარცა ელვაჲ მზისაჲ და ბრწყინვალეჲაჲ მთოვარისაჲ განანათლებს სოფელსა, ეგრეთვე განანათლეთ ეკლესიაჲ ქრისტესს ღმრთისაჲ ღუაწლთა თქუენთა სისხლითა, ვითარცა ძოწეულითა.

წმიდანო ათნო-ბევრნო მოწამენო, ევედრეთ...

გამობრწყინდით ვითარცა მთიებნი სოფელსა შინა, ყოვლად დიდებულნო მოწამენო, და განაქარვეთ თქუენ სიბნელს იგი საცთურისა. ამისთჳს აწ განდიდნა სახელი წამებისა თქუენისა.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

გამოჩნდით ბრწყინვალე მნათობად, რიცხვით ათნო ბევრნო მოწამენო, და განანათლებთ საღმრთოჲთა შარავანდედთა მიერ, რომელნი სარწმუნოებით გიღაღადებენ: ევედრეთ ჩუენთჳს ქრისტესა მეუფესა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

რომელსა იგი ვერ მისწვდების გონებად, კორცნი შეიმოსნა, ღმრთივმიმადლებულო, და შენ სამკაურებელად თუსად შეგიწყნარა და იკსნნა კაცნი.

გალობა 6, ღაღადყავსა

ძლისპირი: გარე-მომიცივეს ღელვათა, და მექმნა საფლავ მუცელი ვეშაპისაჲ, და გილაღადებ: მიკსენ მე, კაცთმოყუარე, და მაცხოვრე მე, მრავალმოწყალე უფალო.

წმიდანო ათნო-ბევრნო მოწამენო, ევედრეთ...

აღსარებითა მართლითა შეიწყნარეთ შორის თქვენსა ქრისტე, ბრძენო, და სისხლი თქუენი შერთეთ სისხლთა თანა მარტულთასა და მათ თანა მიიღეთ გვრგვნი იგი დიდებისა.

წმიდანო ათნო-ბევრნო მოწამენო, ევედრეთ...

დაკლვითა და სისხლითა მოიპოვეთ მადლი სულიერი, მოწამენო, დღეს კსენებასა თქუენსა ვიხარებთ და ვაქებთ ღამბაღებელსა, რომელმანცა მოგცნა მადლნი ეგე ვითარნი, შემწენო ჩუენნო.

წმიდანო ათნო-ბევრნო მოწამენო, ევედრეთ...

მართლმადიდებლობისა სუეტნო მტკიცენო, შებრკოლებული ესე და ქუეყანად დაკუეთებული აღმადგინეთ, რაჲთა ვპოო შეცოდებათა ჩემთა შენდობაჲ.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

აწ ზეცით გარდამო წყალობითა მოგუხედეთ, მრავალმოღუაწენო, მვედრებელთა თქუენტა, და გვკსენით სენტა და საღმობათაგან. და ვნებათა ჭირთა და განსაცდელთა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

გულსა შენსა განვლო მახლმან, იხილე-რაჲ ჯუარსა ზედა ძმ შენი, უბიწოო ქალწულო, და საღმრთოჲ გუერდი მისი ღაზურისა მიერ მოწყლული და გოდებდ სიმწარით.

კონდაკი, კმა 4

დიდებულნო მოწამენო ათნო-ბევრნო, ნეტარ არს მიწაჲ იგი, რომელი განიპოხა სისხლითა თქუენითა, და წმიდა არს წყალი იგი დიდისა მის მდინარისა მტკუარისაჲ, რომელი იქცა სამოსელ და საფლავ თქუენდა, ვინაჲცა ამპარტავენებაჲ ჯალაღედინისაჲ დაამხუეთ და თავნი თუსნი შესწირეთ ქრისტესა ღმერთსა, მას, ვითარცა სახიერსა, ევედრენით შეწყალებად სულთა ჩუენტა.

გალობა 7, კურთხეულარსა

ძლისპირი: უფრომსად ამაღლებულმან ღმერთმან მამათა ჩუენტამან საკუმილი მოტყინარს ყრმათა მათ განუქარვა და იგინი ღაღადებდეს: ღმერთო, შენ კურთხეულ ხარ.

წმიდანო ათნო-ბევრნო მოწამენო, ევედრეთ...

არა უარყავით თქუენ შემოქმედი და არცა უმადლო ექმენით ქუელისმოქმედებასა მისსა, არამედ დასდეთ სასოებაჲ ღმრთისა მიმართ და ღაღად-ყავთ: „ღმერთო, შენ კურთხეულ ხარ“.

წმიდანო ათნო-ბევრნო მოწამენო, ევედრეთ...

მტკიცენი და ყოვლად ბრწყინვალენი გუნდნი ათთა ბევრთა მოწამეთანი, სამსჯავროსა მას უღმრთოთასა ღაღადებდეს: „ღმერთო, შენ კურთხეულ ხარ“.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

მწყობრი მოწამეთა, მღვდელთმთავართა და მღვდელთა, წმიდათა მამათა და დედათა, ბრწყინვალს კრებული მადლობით ღაღადებდით: „ღმერთო, შენ კურთხეულ ხარ“.

წმიდანო ათნო-ბევრნო მოწამენო, ევედრეთ...

ახოვნებითა ღუაწლთა მათ თქუენტათა და აღსარებითა ქრისტესს ღმრთისაჲთა, ნეტარნო, უჩუენეთ ყოველთა უძლეველი სიმკნს თქუენი და კმა-ყავთ: „ღმერთო, შენ კურთხეულ ხარ“.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

აღმოგვბრწყინდა ჩუენ შენ მიერ მხს იგი დაუღამებელი, ღრუბელი ბრწყინვალეო, ქრისტე ღმერთი ჩუენი, განმანათლებელი უმეცრებისა ბნელსა შინა მყოფთა, ღმრთისმშობელო.

გალობა 8, აკურთხევითსა

ძლისპირი: შენ, მხოლოსა, დამბადებელსა ყოველთასა გალობა სულიერი გიდადადეს ყრმათა: ყოველნი საქმენი უფალსა უგალობდით და ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

წმიდანო ათნო-ბევრო მოწამენო, ევედრეთ...

რაჟამს მტარვალთა მათ აღიმალლნეს მარჯუენენი მათნი, რათა ძლიერად უხეთქონ ქელთა თქუენთა, მაშინ თქუენცა აღმოსთქვიოთ: „აღგამაღლებთ შენ, ღმერთო, უკუნისამდე“.

წმიდანო ათნო-ბევრო მოწამენო, ევედრეთ...

მეოხ-გუეყვენით ჩუენ მარადის უფლისა მიმართ, მარტულნო, რამეთუ თქუენ ხართ შემწენი ყოველთა მორწმუნეთა, რომელნი აკურთხევენ ქრისტესა და ამაღლებენ მას უკუნისამდე.

წმიდანო ათნო-ბევრო მოწამენო, ევედრეთ...

რომელთა ეშმაკთა სძლეთ და მძლავრსა არცხვინეთ, აწ მოგუმაღლეთ ჩუენცა გულისა შემუსრვილებად, რათა მარადის კმა-გპყოფდეთ: „აღგამაღლებთ შენ, ღმერთო, უკუნისამდე“.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

აწ ითხოვეთ მკსნელისაგან ღმობიერებით კსნად ერისა ჩუენისა ყოველისაგან ჭირისა, ვედრებითა თქუენითა და უფალსა შეწირეთ გალობად ჩუენი: „აღგამაღლებთ შენ, ღმერთო, უკუნისამდე“.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

შენ მიერ ჩუენთუს კორცშემოსილმან ღმერთმან, შენ, წმიდა და ყოვლად უბიწო, ყოველისა ნათესავისა ჩუენისა საღმრთო შუამდგომელ გამოგაჩინა, ქალწულო, ამისთუს მორწმუნენი კმამაღლად გიგალობთ შენ.

გალობა 9, აღიღებდითსა

ძლისპირი: ესადა, მხიარულ-იყავ, ქალწულმან მუცლად-ილო, და შვა ძმ დაუსაბამოდ ევმანუელ, ღმერთი და კაცი, აღმოსავალ სახელი მისი. მას ვადიდებდეთ, და რომელმან შვა იგი, ვნატრიდეთ.

წმიდანო ათნო-ბევრო მოწამენო, ევედრეთ...

უმაგალითო ვნებად აჩუენეთ მიბადვითა ქრისტესითა, რამეთუ ჩჩვილნიცა უპასაკონი და დედანი უძლურნი მკნე იქნებოდით და დაძვიწყებელ ბუნებათა, ამისთუს მძაღლობელითა გულითა შეგასხამთ ქებასა.

წმიდანო ათნო-ბევრო მოწამენო, ევედრეთ...

აწ განკსენით ცოდვათა საკრველნი მგალობელთა ამათ თქუენთანი, ღუაწლით შემოსილნო მოწამენო, და დააცხრუეთ ღელვანი იგი ვნებათანი, და აღმური წუალებისა, მეოხებითა თქუენითა.

წმიდანო ათნო-ბევრო მოწამენო, ევედრეთ...

რომელნი სისხლითა მარტურობისადათა ბრწყინავთ სამყაროსა ზედა, გუკსენით ჩუენ ყოველისაგან ჭირისა, მოწამენო, და შეგვზლუდეთ, უძლეველნო, ღირსად შემოკრებულნი ყოველნი.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

გუნდი უბიწო, მკედრობად საღმრთოდ, მწყობრი რჩეული, ბანაკი წმიდა, სპარაზენობად ძლიერი, სიმრავლჳ სამგზის სანატრელი გვედრების ჩუენთუს, ქრისტე ღმერთო, მათ მიერ მოგვეც ცოდვათა შენდობად.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

შენ სასანთლედ ბრწყინვალედ წინადასწარმეტყუელმან წინადთ გიხილა, ყოვლადუბიწო, მქონებელი ქრისტჳს, გონიერისა მის სანთლისა, რომლისა მიერ განვნათლდით ჩუენ სიბნელესა შინა ვნებათასა მღებარენი, ამისთუს ვნატრით შენ, ღმრთისმშობელო, მარადის ქალწულო.

განმანათლებელი

ეკლესიისა შეურყეველნო გოდოლნო და მართლმადიდებლობისა სუეტნო საღმრთონო, ქრისტჳს სარწმუნოებისათუს წამებულნო, ათნო ბევრო მოწამენო, ყოვლად

უძლეველნი, გურგუნოსანმყოფელსა თქუენსა იესუს ევედრებით, რაათა მოგუანიჭოს მგალობელთა თქუენტა მშულობაჲ და პატივისმცემელთა თქუენტა ღიდი წყალობაჲ.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

რომელთა მეორედ მიიღეთ ნათლისხლებაჲ სისხლითა თქუენითა, და განსწმიდეთ სულნი თქუენნი, მოწამენო, აჰა, ქართლოსიანნი გევედრებით: ოხაჲ ჩუენი შესწირეთ მკსნელისა მიმართ და გუთხოვეთ, შეჰმუსროს მტერნი ჩუენნი ურიცხუნი, შურიტა მკუელელებრითა შეჰმულნი, და დაამხოს უკეთურებითა და ზაკუვით მოსრულნი ბოროტნი თანამზრახველნი მათნი, აღსპობისა ჩუენისა მსურველნი.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ღმრთისმშობლად ჭეშმარიტად აღგიარებთ შენ, დედოფალო, შენ მიერ ცხოვნებულნი, რამეთუ ღმერთი ჰმეგ გამოუთქმელად დამკსნელ ჯუარითა სიკუდილისა და თუსდა მიმართ მიმზიდველი მოწამეთა ათთა ბევრთა კრებულისა, რომლისა თანა გაქებთ შენ, ქალწულო.

აქებდითსა ზედა დასდებელნი. მუხლი 6

მოვედით, კრებულნი მოყუარენო მარტულთაჲნი, მართლმადიდებელნი ქართველნი, ვინარებდეთ და ქრისტეს მოწამეთა ქსენებასა ქებით აღვასრულებდეთ, რამეთუ შუენიერ არს და ბრწყინვალჲ ყოველად ქებული ქსენებაჲ მათი.

დღესასწაულობს სამეუფოჲ ქალაქი ჩუენი ნათლით შემოსილსა საქსენებელსა თქუენსა და მხიარულებით განსცხრების ეკლესიაჲ და გუწესს ყოველთა მორწმუნეთა გალობად და შესხმად თქუენდა.

ჴ, ნათესავნი ქართლოსიანნი, რომელნი სისხლითა მარტულობისაჲთა ბრწყინავთ ქუეყანასა ზედა, შეგვეწიეთ, ვინაჲცა აღვილსა მას მოწამეობისა თქუენისასა კურთხეულითა ენითა ქართულითა გევედრებით და წლითი წლად აღვასრულებთ ქსენებასა თქუენსა.

ჴ, არვეო სიტყურთა ვერძთაო, რაჟამს მოგეხვივნეს მგელნი ბოროტნი და დაგბძარნეს უწყალოდ, ვითარცა ჰეროდემ ჩრვლნი უმანკონი და ვითარცა ზაქარიაჲ უბრალოდ დაკლული, მაშინ ჰპოვეთ, რომლისა გსუროდათ მისლვად, სადა არა არს ჳირი, არამედ სიხარული.

ვითარცა მრავალ-გზის ურიცხუთა ჳირთა ტფილისელთასა დამკსნელ იქმენით, ეგრეთვე გარე წარაქციეთ ყოველნი მტერნი და მაჭირვებელნი ჩუენნი, რომელთა განიგდეს წილი სამკუდრებელსა ჩუენსა ზედა და აღვიდგინეთ მამული ჩუენი პირველსავე დიდებასა.

აწ განსცხრებოდე ქუეყანაო ქართველთაო, რამეთუ შენ შორის დაითხია სისხლი ათთა ბევრთა მოწამეთა, ზუარაზმელთაგან ტფილისს ვნებულთა, რომელთა დაღვეს სული თუსი მსგავსად მკსნელისა და აწ წინაშე სამებისა იხარებენ და მეოხ არიან დაუცხრომელად ჩუენ ყოველთათუს.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

დიდ-არს ძლევაჲ ბრწყინვალჲ, რომელი აჩუენეთ კორცთა შინა მყოფთა, ვითარცა უხორცოთა, რამეთუ ქრისტესთუს გსუროდათ სიკუდილი, რომლითა მიხვედით უკუდავებად, და სიხარულითა ღუაწლისა თქუენისაჲთა ეკლესიაჲ ქართველთაჲ შუენიერად მეწამულ-ყავთ, ამისთუსცა კეთილმორწმუნე, მარტულთმოყუარე ერი ქართველთაჲ გალობითა გაქებს თქუენ და დაღადებს წადიერად.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ღმრთისმშობლისა, დემეტრე ქართველთა მეფისა, ბაგრატიონისა.

ღმრთისმშობელი და ყოველდაპატიოსანი, დედაჲ ქალწული, შუენიერი შროშანი, მას ახარებდა ანგელოზი ფრთოსანი, შენგან იშუების, მეფჲ გურგუნოსანი და მას ჰმონებენ მეფენი მრავალყმოსანი.

დიდებაჲ მაღალი გრძლად და განტევებაჲ.

ლიტურდიასა ზედა: მომიქსენენი კანონისაგან წმიდათაჲთა, გალობა 3 და 6.

წარდგომა, კმა 4. წმიდათა, რომელნი არიან ქუეყანასა მისსა, საკურველ-ჰყო უფალმან, ყოველივე ნებაჲ მისი მათ შორის.

მუხლი. წინაღწარ ვხედვედ უფალსა, წინაშე ჩემსა მარადის, რამეთუ მარჯულ ჩემსაარს, რაჲთა არა შევიძრა.

სამოციქულო ეფესელთა, თავი 6, მუხლი 10... (ძმანო, განძლიერდით უფლისა მიერ...) დასასრული, მუხლი 18. (რომელ არს სიტყუაჲ ღმრთისა...)

ალილუია, კმა 4. ხმობდეს მართალნი და უფალმან ისმინა მათი.

მუხლი. მრავალ არიან ჭირნი მართალთანი.

სახარება ლუკასი, თავი 21, მუხლი 12. (ჰრქუა უფალმან თჳსთა მოწაფეთა: ეკრძალებით კაცთაგან, რაჲთა არა წინა დაგასხნეს თქუენ ზედა ქელნი მათნი...) დასასრული, მუხლი 20, (მოიპოვეთ სულნი თქუენნი...)

განიცადე: იხარებდით მართალნი უფლისა მიმართ.